

[Aksel Larsen.]

skaaret, vil det ikke synke ned, kan det hele holde?

Det ærede Medlem Hr. Nørskov, Udvalgets Ordfører, siger, at der var ogsaa nogle, der var i Tvivl om, hvorvidt Lillebæltsbroens Piller kunde holde, men det viste sig, at det gik. Det er fuldstændig rigtigt; det viste sig, at det gik. Men der er den Forskel, at ved Lillebæltsbroen vidste man, at der var fast Bund, nemlig Lillebæltsler; men ved Thyborøn ved man, at der ikke er fast Bund. Derfor kan man overhovedet ikke sammenligne Thyborøn med Lille Bælt.

Dertil kommer, at Dybderne uden for Kysten stadig rykker ind, de større Dybder rykker nærmere, Paavirkningen vil blive ustandselig voldsommere. I hvert Fald paa mig har det gjort et overvældende Indtryk at se de Kort med Dybdekurver, som Vandbygningsvæsenet har forelagt os i Udvalget, hvor man kunde se, at hvor der i Gaar var en Dybde af 4 m, var der pludselig blevet en Dybde af 10 m o. s. v.

Alt det synes jeg taler imod at udføre Projektet paa dette Sted. Dertil kommer imidlertid noget andet, at Projektet ikke hviler paa noget solidt teknisk Grundlag. Vi har sagt i Betænkningen, at de sidste Pejlinger er foretaget for 5 Aar siden, men man kommer til det Tal som en Art Gennemsnit. De sidste Pejlinger ud for Kysten, som man har Tal paa, er foretaget i 1938; det er 8 Aar siden. Man har vel Lov til at tænke sig, at der er sket noget i disse 8 Aar. Det forekommer mig noget uforsigtigt at basere et Projekt, som Rigsdagen vedtager i 1946, som koster saa meget, som spiller en saa uhyre Rolle, som kan blive saa katastrofalt, hvis det slaar fejl, paa 8 Aar gamle Pejlinger paa denne farlige Kyst, der bestaar af Sand og løst Klæg. I selve Kanalen ved Thyborøn har man ganske vist foretaget Pejlinger saa sent som i 1943 — for da kunde man komme til for Tyskerne, og dør var ingen Miner —, men altsaa heller ikke dør Pejlinger senere end 1943. Og netop ved Kanalen sker de mest kolossale og pludselige Forandringer paa Grund af Strømmen.

Jeg synes derfor, at selv om man har forelsket sig i dette Projekt og mener, at det er det rigtige, saa burde man ikke lade det vedtage som Lov nu, men burde foretage nogle Undersøgelser for i Ordets bogstaveligste Forstand at faa fast Bund under Fødderne, naar man først skal til at gaa i Gang med Arbejdet. Det er nemlig saadan,

at hvis Loven er vedtaget af Rigsdagen og underskrevet af Kongen, saa er der ingen-ting at gøre, saa er Lavinen sat i Gang, saa skal det gennemføres, og man kan komme til at staa over for de ubehageligste Overraskelser, fordi man ikke har udsat Sagen saa længe, at man kunde faa foretaget de nødvendige supplerende Pejlinger.

Der har været rejst det Spørgsmaal, først og fremmest fra „Thyborøn frit“-Bevægelsen, men ogsaa fra de konservative Repræsentanter i Udvalget, om man ikke kunde nøjes med at bygge Molerne alene. Jeg hører til dem, der efter at have hørt Teknikerne tror, at det er aldeles udelukket, og det er mig ganske uforstaaeligt, at en Mand med en vis Sagkundskab som det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen virkelig skulde kunne være Tilhænger af det. Nu skal man jo ikke være ond ved sine Medmennesker, men der bliver sagt af det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, at man kunde bygge Molerne først og saa se, om de holder, og hvis de holder, er det godt, og hvis de ikke holder, kan man tage fat forfra og lave hele Projektet om. Det lyder saa hasarderet og mærkværdigt, at man fristes til at spørge sig selv: Er det ikke, fordi de Konservative, der gerne vil have Hanstholm Havn bygget, tænker: hvis de Moler ikke kan bygges, men braser sammen, saa opgiver man Thyborøn, og saa bygger man Hanstholm Havn, og saa faar vi det, som vi vil have det?

Det er i hvert Fald ikke nok, at „Thyborøn frit“-Bevægelsen raaber om, at man skulde nøjes med at bygge Molerne, og skulde vi saa ikke forsøge det først? Det kunde godt være, at der er nogle i „Thyborøn frit“-Bevægelsen, der siger, at det maa være nogle udmærkede Folketingsmænd og et udmærket Parti, der stiller sig paa vort Standpunkt; men man kan ikke paa den Maade kigge efter, hvad Folk, der ikke er sagkyndige, og som har ganske specifikke økonomiske Interesser, siger i den Henseende. Der henvises her til en Plan fra Ingeniør Bondesen om, at man skulde kunne bygge Molerne alene; men dør maa jeg sige, som det ogsaa er sagt af den højtærede Minister, at Ingeniør Bondesen har ingen Plan om at bygge Molerne alene. Han har fremsat som en Hypotese: at man skulde overveje, om det muligvis kan lade sig gøre; men nærmere adspurgt sagde han: naar jeg skal sige min rigtige Mening, er det den, at der er intet andet at gøre end at lukke totalt mod Vest. Man skal altsaa ikke komme her og tale om, at Distriktsingeniør